

La început suntem ezitanți, timizi, temători, nu vrem să riscăm. Desigur, considerăm că este ceva de neatinș, neobișnuit, nefiresc, imposibil și, în orice caz, nu pentru noi. Credem că este un joc nepermis și lipsit de evlavie, că suntem prea păcătoși pentru așa ceva: însă, rugăciunea nu este numai pentru sfinți.

Dacă cineva se roagă cuviincios și smerit, începe să i se îndulcească inima, să fie luminat, întărit și să găsească odihnă. Va simți că merită să se roage, va simți bucurie, mulțumire, siguranță, întărire și mângâiere. Va pricepe că rugăciunea este o mare necesitate a sufletului său, o mișcare naturală, o lucrare dumnezeiască și va deveni un obicei virtuos și nu o lucrare formală, o delectare zilnică și un dar. Așa cum trupul vrea zilnic mâncare pentru a se întreține, tot așa vrea și sufletul nostru nemuritor.

Nimeni nu-L poate iubi pe Dumnezeu fără să aibă o relație personală cu El,

fără să-I vorbească și să se roage. Întotdeauna se gândește la El și apelează la ajutorul Său. Aducerea aminte de Dumnezeu înseamnă rugăciune. Îți aduci aminte de persoana iubită și te bucuri. Chemarea lui Dumnezeu este prilej de mare bucurie, de pace și binecuvântare. Fără rugăciune, sufletul rămâne fără suflare, neputincios, bolnav, iar rugăciunea dăruiește sănătate duhovnicească, echilibru, discernământ, luminare, sfințenie. Rugăciunea devine scut împotriva păcatului. Cel ce se roagă, e prins în conversația cu Dumnezeu și nu se ocupă cu lucruri deșarte, ci învață smerenia, blândețea, simplitatea și iubirea. Cel care se roagă este fiul iubit al lui Dumnezeu.

Rugăciunea este un mare dar al lui Dumnezeu pentru om.

Sursa: www.marturieathonita.ro

PROGRAMUL LITURGIC

- **Vineri:** 6 februarie / 18:00 – **Sfântul Maslu**
- **Sâmbătă:** 7 februarie / 08:30 – **Utrenia și Sfânta Liturghie**
→ *Pomenirea morților (Moșii de iarnă)* / 18:00 – **Vecernia și Litia**
- **Duminică:** 8 februarie / 08:30 – **Utrenia și Sfânta Liturghie**
→ *Duminica Lăsatului sec de carne (a Înfricoșătoarei Judecăți)*
→ *Sfântul. Apostol Onisim; Sfântul Mucenic Maior; Sfântul Cuvios Eusebiu din Siria*

Str. Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București

www.sfantul-ilie.ro

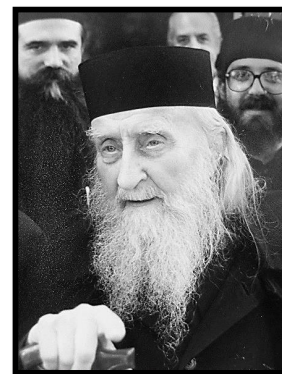

BULETINUL PAROHIEI SFÂNTUL ILIE HANUL COLȚEI

Cel care va răbda până în sfârșit, acela se va mântui.

(Matei 10, 22)

♦ Nr. 106 / 8 februarie 2015 ♦

ARHIMANDRITUL SOFRONIE SAHAROV

CE TREBUIE SĂ ȘTIM
DESPRE GÂNDURI

Cel care vrea să se roage cu minte curată, nu trebuie să afle noutățile ziarelor, trebuie să nu citească cărți fără legătură cu viața noastră

duhovnicească, mai ales cele care stârnesc patimile, și să nu cerceteze din curiozitate cele care privesc viața celorlalți. Toate acestea aduc în minte gânduri străine, iar când omul încearcă să le lămurească, ele și mai mult tulbură și îngreuiază sufletul. Când sufletul va fi învățat de Domnul despre dragoste, atunci se tânguiește pentru toată lumea, pentru toată zidirea lui Dumnezeu și se roagă ca toți să se pocăiască și să primească Harul Sfântului Duh. Dar dacă sufletul pierde Harul, pleacă dragostea de la el, pentru că fără Harul lui Dumnezeu este cu neputință să iubească cineva pe vrăjmași și atunci ies din inima sa gânduri viclene, așa cum spune Domnul (Matei 15, 19; Marcu 7, 21-22).

Fără smerenia lui Hristos nu se curăță mintea și niciodată nu se odihnește sufletul în Dumnezeu, ci este tulburat totdeauna de diferite gânduri, care împiedică contemplarea lui Dumnezeu. O, smerenie a lui Hristos! Cine te-a gustat, se avântă spre Dumnezeu cu nesaț zi și noapte.

O, cât de neputincios sunt! Am scris puțin și îndată am obosit, iar trupul vrea odihnă. Și Domnul când era pe pământ „în trupul Său”, a cunoscut neputința omenească. Și El, Cel milostiv, se ostenea de călătorie și dormea în corabie în vremea furtunii. Iar când L-au trezit Ucenicii, a poruncit mării și vântului să tacă și s-a făcut liniște mare. Tot astfel și în sufletul nostru, când chemăm Numele Domnului se face liniște mare. Dă-ne, Doamne, să Te slăvim până la ultima noastră suflare!

În înșelare cade cineva fie din lipsă de experiență, fie din mândrie. Dacă este din lipsă de experiență, Domnul îl vindecă degrabă pe cel care s-a înșelat, dar dacă este din mândrie, atunci sufletul va suferi multă vreme, până când va învăța să se smerească. Numai atunci va fi vindecat de Domnul.

Cădem în înșelare atunci când credem că suntem mai înțelepți și mai experimentați decât ceilalți, chiar și decât duhovnicul nostru. Așa am cugetat și eu în lipsa mea de experiență și pentru aceasta am suferit. Dar Îmi mulțumesc lui Dumnezeu din inimă pentru că, în felul acesta, m-a smerit și m-a dojenit și nu

Și-a luat mila Sa de la mine. Și acum mă gândesc că fără spovedanie la duhovnic nu este cu putință să ne slobozim de înșelare, pentru că duhovnicului i-a dat Dumnezeu harul „de a lega și a dezlega”.

Dacă vezi lumină înlăuntrul sau în jurul tău, să nu crezi în ea, dacă nu simți că ai, în același timp, umilință și dragoste pentru Dumnezeu și aproapele tău. Însă nu te teme, ci smerește-te și lumina aceea va dispărea.

Dacă vezi vreo vedenie sau imagine sau un vis, nu te încrede în aceasta, pentru că de este de la Dumnezeu, te va lumina Domnul pentru aceasta. Sufletul care nu a gustat Duhul Sfânt, nu poate distinge de unde vine vedenia. Vrajmașul dă în suflet o „simțire plăcută” amestecată cu slava deșartă, și din aceasta se face arătată înșelarea.

Părinții spun că atunci când vedenia este de la vrăjmașul, sufletul simte tulburare sau frică. Însă aceasta se întâmplă numai în sufletul smerit care se consideră nevrednic pentru vedenii. Dar cel plin de slavă deșartă se poate să nu simtă nici frică, nici tulburare, pentru că dorește vedeniile și se consideră vrednic, și tocmai pentru aceasta îl înșală ușor vrăjmașul.

Cele cerești se cunosc cu Duhul Sfânt, iar cele pământești prin metode naturale. Se înșală cel care încearcă să-L cunoască pe Dumnezeu cu mintea firească, cu știința, pentru că

Dumnezeu se cunoaște numai prin Duhul Sfânt.

Dacă vezi demoni cu mintea, smerește-te și încearcă să nu vezi, și aleargă cât poți mai repede la duhovnicul tău, căruia te-ai predat. Spune-i toate și atunci Domnul te va milui și te vei izbăvi de înșelare. Dar dacă tu crezi că știi mai multe despre viața duhovnicească decât duhovnicul tău și încetezi să-i mai spui cele ce ți se întâmplă, din pricina acestei mândrii Dumnezeu va îngădui fără îndoială o ispită ca să te cumițească.

Să-l războiești pe vrăjmașul cu smerenia. Când vei vedea că o altă minte se luptă cu mintea ta, smerește-te și va înceta războiul. Dacă ți se va întâmpla să vezi demoni, nu te teme, ci smerește-te pe sine și demonii vor dispărea. Iar dacă te va cuprinde frica, vei suferi o oarecare vătămare. Să fii bărbătos. Să-ți aduci aminte că Domnul te vede dacă-ți pui nădejdea în El.

Pentru ca sufletul să dobândească odihnă dinspre demoni, trebuie să spună: „Sunt mai rău decât toți; sunt mai netrebnic decât orice dobitoc și decât orice fiară”. Așa cum oamenii intră și ies din casă, tot astfel și gândurile vin, dar pleacă, dacă nu le primim.

Dacă gândul îți spune, „fură”, iar tu ascuți, în felul acesta dai stăpânire demonului asupra ta. Dacă gândul îți spune, „mănâncă mult, până te vei satura”, iar tu mănânci mult, atunci iarăși te stăpânește demonul. Și astfel,

dacă gândul fiecărei patimi te biruiește, vei ajunge locuința demonilor. Dar dacă începi cu cuvenita pocăință, atunci demonii vor începe să tremure și vor fi nevoiți să fugă.

Sursa: www.marturieathonita.ro

MONAHUL MOISE AGHIORITUL

NIMENI NU-L POATE IUBI
PE DUMNEZEU FĂRĂ SĂ AIBĂ O
RELAȚIE PERSONALĂ CU EL, FĂRĂ
SĂ-I VORBEASCĂ ȘI SĂ SE ROAGE

Suntem legați de pământ, de materie, nu știm să zburăm în înalt, să luminăm cerul pentru a primi ajutorul ceresc necesar. Suntem amețiți, seduși, atrași de cele pământești trecătoare, nu ne putem desprinde ușor de acestea. Încercăm să acumulăm bogății pe pământ, căutăm mereu plăceri care să ne înveselească, dar acelea ne provoacă mai degrabă durere. Vrednic de milă și de plâns este cel ce caută bucuria în noroi.

Ascensiunea la Cer începe prin căință, pocăință sinceră, prin inimă înfrântă și smerită. Omul merită să simtă faptul că nu a fost creat pentru pământ. Atașarea pătimășă nu bucură cu adevărat, lipirea de lucrurile vremelnice este o greșeală gravă ce are roade amare. Să urci mai sus decât cele visate nu este un lucru imposibil, ci este realizabil pentru toată lumea. Este suficient să ne dorim și să iubim.